Dosarul nr.2c-1301/25
2c-1534/25

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

31 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Nadejda Mazur
Grefier - Inga Cucuetu
Cu participarea
Avocaților: - Munteanu Liliana și Popovici Eugen

examinând în şedinţă publică pricina civilă la cererea lui S.R.L. ”GEO CARGO” către S.R.L. ” TRILINE TRANS” privind rezoluțiunea contractului de vînzare-cumpărare a semiremorcii nr. 8 din 01.07.2024, încasarea cheltuielilor de judecată și acțiunea reconvențională privind încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere și cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces:

La 04 iulie 2025, .R.L. ”GEO CARGO” a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. ” TRILINE TRANS” privind rezoluțiunea contractului de vînzare-cumpărare a semiremorcii nr. 8 din 01.07.2024, încasarea cheltuielilor de judecată

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 01.07.2024, între SRL „Vrab Trans & Co” (actual SRL „Triline Trans”), în calitate de vânzător, și SRL „Geo Cargo”, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 8, având ca obiect semiremorca marca KRONE SD, identificată prin VIN ***** și număr de înmatriculare S767HS, la prețul de 8.000 euro plus TVA. Vânzătorul a declarat că bunul nu prezintă vicii. Ulterior, la data de 25.09.2024, reclamantul a constatat existența unor defecțiuni ascunse ale semiremorcii, care nu puteau fi identificate la momentul achiziției printr-o verificare obișnuită. Defecțiunile au devenit evidente în timpul utilizării efective, respectiv la încărcarea unei cantități de 16,7 tone de marfă.

Reține că, potrivit certificatului de înmatriculare, masa maximă autorizată a semiremorcii este de 39 tone, ceea ce permite încărcarea utilă de aproximativ 31–32 tone. Iar cu toate acestea, în exploatare s-au constatat fisuri structurale ale cadrului, ceea ce face imposibilă utilizarea bunului în condiții de siguranță și conform destinației sale comerciale. Iar după constatarea acestor vicii, reprezentantul reclamantului a informat persoana desemnată de pârât pentru negocierea contractului, solicitând remedierea situației sau rezoluțiunea contractului cu restituirea bunului. Ulterior, pârâtul nu a dat curs solicitărilor.

Relatează că, la data de 12.06.2025, reclamantul a fost invitat la procedura de mediere obligatorie. Iar în cadrul acesteia, la 25.06.2025, reclamantul a transmis o propunere de soluționare amiabilă, solicitând rezoluțiunea contractului și restituirea bunului, însă pârâtul nu a prezentat un răspuns. Astfel, în lipsa unei soluționări amiabile, la 30.06.2025, reclamantul a notificat pârâtul privind rezoluțiunea contractului în temeiul dispozițiilor Codului civil, invocând existența viciilor ascunse și imposibilitatea utilizării bunului conform destinației sale.

Afirmă că, din probele administrate rezultă existența raporturilor juridice contractuale dintre părți, precum și buna-credință a reclamantului în încercarea de soluționare amiabilă a litigiului. Iar raportul de constatare confirmă existența defectelor structurale de natură să atragă neconformitatea esențială a bunului vândut. În drept, sunt incidente prevederile Codului civil privind formarea și executarea contractelor, buna-credință, răspunderea contractuală, garanția contra viciilor, precum și dispozițiile referitoare la rezoluțiunea contractului și repararea prejudiciului.

Reclamantul invocă dreptul său la protecție juridică împotriva viciilor ascunse ale bunului vândut, întrucât vânzătorul are obligația de a preda un bun fără defecte, care să îl facă impropriu utilizării convenite. În cauză, sunt întrunite condițiile răspunderii contractuale, întrucât viciile au existat la momentul predării bunului, au fost ascunse și au fost descoperite ulterior, în cursul exploatării. De asemenea, se constată că utilizarea bunului în scopul pentru care a fost achiziționat este imposibilă, ceea ce justifică rezoluțiunea contractului și repunerea părților în situația anterioară.

În ceea ce privește prejudiciul moral, reclamantul susține că neexecutarea corespunzătoare a obligațiilor contractuale a generat consecințe negative semnificative asupra activității sale comerciale, motiv pentru care se impune repararea acestuia în cuantumul solicitat.

În temeiul celor expuse, reclamantul solicită admiterea acțiunii, rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 8 din 01.07.2024, obligarea pârâtului la repararea prejudiciului moral în cuantum de 200.000 lei, precum și la suportarea tuturor cheltuielilor de judecată.

La 26 februarie 2026, reprezentantul reclamantului S.R.L. ”GEO CARGO” avocatul Muntean Liliana a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care și-a retras cerința privind încasarea prejudiciului moral și și-a menținut cerințele: privind rezoluțiunea contractului și încasarea cheltuielilor d e judecată (f.d.86-89).

La 08 august 2025, S.R.L. „Triline Trans” a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Geo Cargo” privind încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 01.07.2024, între SRL „Vrab Trans & Co” (ulterior SRL „Triline Trans”), în calitate de vânzător, și ”Geo Cargo” SRL, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a semiremorcii, prin care vânzătorul s-a obligat să transmită în proprietate un bun, iar cumpărătorul s-a obligat să achite prețul convenit. La data de 02.07.2024 a fost emisă factura fiscală nr. AAN0700422 în sumă de 185.235,84 lei, semnată de ambele părți, sumă care reprezintă prețul bunului livrat. Deși obligația de predare a bunului a fost executată integral la data

de 01.07.2024, fapt confirmat prin actul de predare-primire semnat de părți, pârâtul nu și-a executat obligația corelativă de plată a prețului, invocând dificultăți financiare și tergiversând achitarea datoriei. Astfel, a întreprins demersuri extrajudiciare pentru recuperarea datoriei, inclusiv transmiterea unei somații de plată, recepționată de pârât conform avizului de recepție anexat, însă obligația nu a fost executată nici până în prezent. Prin decizia Agenției Servicii Publice din 04 februarie 2025, denumirea societății „Vrab Trans & Co" SRL a fost modificată în SRL „Triline Trans".

În drept, indică că, raporturile juridice sunt guvernate de prevederile Codului civil privind executarea obligațiilor, contractul de vânzare-cumpărare și răspunderea debitorului pentru neexecutarea obligațiilor pecuniare. Iar privit dispozițiilor legale, debitorul este obligat să execute prestația la scadență, iar în caz de neexecutare a unei sume de bani, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere până la achitarea integrală a datoriei. Astfel, dobânda de întârziere a fost calculată în conformitate cu prevederile Codului civil, raportat la perioada de neexecutare a obligației.

Reține că, în temeiul probelor administrate – contractul de vânzare-cumpărare, factura fiscală, actul de predare-primire, somația de plată cu aviz de recepție și calculul dobânzii – se confirmă existența datoriei și refuzul nejustificat al pârâtului de a o achita.

Se solicită încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a datoriei contractuale în cuantum de 185.235,84 lei (o sută optzeci și cinci mii două sute treizeci și cinci lei și 84 bani); a dobânzii de întârziere în cuantum de 24.534,36 lei (douăzeci și patru mii cinci sute treizeci și patru lei și 36 bani), calculată pentru perioada 02.07.2024–17.07.2025; a cheltuielilor de judecată, incluzând taxa de stat și taxa de timbru.

Prin încheierea instanței din 09 martie 2026, s-a admis cererea părților și s-au conexat ambele cauze într-o singură procedură.

În ședința de judecată reprezentantul S.R.L. "GEO CARGO" avocatul Muntean Liliana a susținut acțiunea înaintată, d e bază și cea concretizată din motivele d e drept și d e fapt invocate și a solicitat admiterea. Acțiunea înaintată d e S.R.L. „Triline Trans" împotriva S.R.L. „Geo Cargo" privind încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere și cheltuielilor de judecată, nu au recunoscut-o din motivele indicate în acțiunea lor , solicită respingerea cererii d e chemare în judecată ca fiind neîntemeiaă.

În ședința de judecată reprezentantul S.R.L. " TRILINE TRANS" avocatul Popovici Eugen a solicitat respingerea acțiunii depuse de S.R.L. "GEO CARGO" către S.R.L. " TRILINE TRANS" privind rezoluțiunea contractului de vînzare-cumpărare a semiremorcii nr. 8 din 01.07.2024 și încasarea cheltuielilor de judecată ca fiind neîntemeiată, neprobată, înaintată după mult timp d e exploatare a bunului mobil și admiterea acțiuni reconvenționale depuse de S.R.L. „Triline Trans" a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Geo Cargo" privind încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere și cheltuielilor de judecată din motivele de drept și de fapt invocate.

Aprecierea instanței:

Studiind materialele dosarului, apreciind în conformitate cu art.130 Cod de procedură civilă probele administrate, instanța ajunge la concluzia de a respinge ca neîntemeiată acțiunea depusă de S.R.L. "GEO CARGO" către S.R.L. " TRILINE TRANS" privind rezoluțiunea contractului de vînzare-cumpărare a semiremorcii nr. 8

din 01.07.2024, încasarea cheltuielilor de judecată și de a admite parțial acțiunea înaintată de S.R.L. „Triline Trans” către S.R.L. „Geo Cargo” privind încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere și cheltuielilor de judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Art. 9 alin. (1) Codul civil statuează că drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Alin.(1) art. 10 Cod civil stipulează că, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

Potrivit art.11 din Codul Civil, buna-credință este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. (2) În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

Art. 15 din Codul Civil - (1) Apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. 3 (2) Modul de soluționare a litigiului dintre părți pînă la adresare în instanță de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract. (3) Apărarea drepturilor civile pe cale administrativă se face doar în cazurile prevăzute de lege. Hotărîrea emisă pe cale administrativă poate fi atacată în instanţă de judecată. (4) Referințele din prezentul cod la un judecător sau la o instanță de judecată sînt referinţe şi la alte organe de jurisdicție competente în condițiile legii, iar referințele la dispozițiile legale de procedură civilă sînt referințe şi la regulile de procedură ale respectivelor organe de jurisdicție competente.

Alin (1) art. 16 Cod Civil atestă că, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii: a) recunoaşterea dreptului; b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acţiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic; d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligației în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; h) încasarea dobînzii de întîrziere sau, după caz, a penalității; i) rezoluţiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege.

Potrivit alin.(1) art. 19 Cod Civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.

În baza art. 775 alin.(1)din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună credință la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligației. Este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin. (1).

În conformitate cu prevederile art. 776 al Codului civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii, iar potrivit art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligații. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Alin. (1) art. 992 Cod Civil indică că, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

În ședința de judecată s-a constatat că, între părți a fost încheiat Contractul de vânzare-cumpărare a semiremorcii nr. 8 din 01.07.2024, potrivit căruia vînzătorul SRL „Vrab Trans & Co" (în prezent- SRL „Triline Trans") a vîndut cumpărătorului "Geo Cargo" SRL semiremorca marca KRONE SD contra sumei de 8000 euro+TVA, la cursul BNM la data emiterii facturii.

Potrivit alin.(1) art. 1108 Cod civil prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzStor) se obligă să predea un bun m proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

În rubrica "Modul de achitare" din contractul de vânzare-cumpărare a semiremorcii nr. 8 din 01.07.2024 se indică că, achitarea pentru semiremorcă se va efectua în baza facturii emise de către SRL „Vrab Trans & Co", în LEI RM în termeni stabiliți de ambele părți(pînă la 31.08.2024) (f.d.18-19).

La data de 01 iulie 2024 semiremorca a fost de către SRL „Vrab Trans & Co" (în prezent- SRL „Triline Trans") transmisă către "Geo Cargo" SRL, fiind într-o stare tehnică bună, fapt confirmat prin actul d e predare-primire (f.d.20).

La data de 02.07.2024 furnizorul SRL „Vrab Trans & Co" (în prezent- SRL „Triline Trans") a eliberat cumpărătorului "Geo Cargo" SRL factura fiscală seria AAN 0700422, semnată de ambele părți (f.d.29).

Pîrîtul "Geo Cargo" SRL, prmind semiremorca, a început a o exploata, fără a achita contravaloarea indicată în factura fiscală, ceea ce se confirmă prin foile de parcurs (f.d.22-27) și prin recunoașterea în ședința de judecată a faptului că nu au efectuat achitarea contravalorii bunului mobil, prin invitația privind iniierea procedurii de mediere obligatorie din 12.06.2025 (f.d.30).

Reclamantul a anexat la materiale notificarea prealabilă din 20.05.2025 și notificarea, trimisă în adresa pîrîtului la 30.06.2025 cu solicitarea rezoluțiunii încheiat Contractul de vânzare-cumpărare a semiremorcii nr. 8 din 01.07.2024(f.d.28,34,35,36).

Ca probă reclamanta a anexat raportul de constatare nr. 2671/07A din 04 iulie 2025 privind aprecierea părților componente ale caroseriei și șasiu, cu concluzia: "Din cauza supraexploatării îndelungate cu abateri semnificative de la limitele încărcăturii s-a produs deteriorarea lonjeroanelor cadrului șasiu pe ambele părți (stînga și dreapta) care sunt caracterizate prin fisuri deschide perpendicular. Recondiționarea

sau restabilirea locului fisurilor formate este imposibil d e efectuat, deoarece lomjeroanele cadrului șasiu sunt părți componente de bază ale rigidizării constructive pentru exploatarea în normă a mijlocului de transport”(f.d.37-45).

Totodată inginerul specialist nu indică în raport care este perioada îndelungată în care s-a exploatat semiremorca, deoarece bunul mobil a fost transmis pîrîtei ”Geo Cargo” SRL la 01 iulie 2024, dar s-a examinat pe 04 iulie 2025, adică după mai bine de un an, în care semiremorca a fost exploatată de pîrîtă. De asemenea nu a examinat unul în prezența ameblor părți cu dreptul d e a formula întrebări, nu a indicat dacă defectul depistat putea exista și fi vizibil un an în urmă.

”Geo Cargo” SRL la 01.07.2024 a semnat actul de primre-predare din care rezultă că semiremorca este într-o stare bună, fără careva obiecții, avînd dreptul de a apela la un specialist pentru verificarea stării bunului .

Astfel, nu a prezentat reclamantul careva probe reale, pertinente și concludente, ce ar demonstra faptul că la momentul procurării semiremorcii, ultima conțineaq careva vicii ascunse.

Alin.(1) art. 118 CPC indică că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

Potrivit alin.(1) art. 1123 Cod civil cumpărătorul își poate exercita drepturile rezultate din existența viciului dacă demonstrează că viciul a existat la momentul btrecerii riscului, chiar dacă este dscoperit mai tîrziu.

Alin.(2) și (3) art. 1117 Cod civil prevăd că, este fără vicii materiale bunul care, la transferarea riscurilor, are caracteristicile convenite. Îndeosebi se consideră convenite caracteristicile: a) care corespund descrierii date de vînzător şi, după caz, pe care le are bunul prezentat de către vînzător cumpărătorului drept mostră sau model; b) corespunzătoare scopului special pentru care cumpărătorul solicită bunul, care, fiind aduse la cunoştința vînzătorului la încheierea contractului, au fost acceptate de către vînzător. dacă: (3) În cazul în care nu s-a convenit asupra caracteristicilor, bunul nu are vicii 1) corespunde destinaţiei stabilite în contract; 2) corespunde utilizării obişnuite şi prezintă caracteristici care există în mod obişnuit la bunuri de acelaşi fel şi pe care cumpărătorul le poate aştepta ținînd cont de felul bunului. La aceste caracteristici se includ şi cele pe care cumpărătorul le poate aştepta conform declarațiilor publice privind caracteristicile specifice ale bunului făcute de vînzător, producător sau reprezentantul acestuia, îndeosebi prin publicitate sau etichetare, cu excepția cazului în care vînzătorul demonstrează că: a) nu era sau nu ar fi putut, în mod rezonabil, să cunoască declarația în cauză; b) declarația a fost rectificată înainte de încheierea contractului; sau c) decizia de achiziționare a bunului nu ar fi putut fi influențată de declarație.

Potrivit alin.(1) art.1124 din Codul civil, cumpărătorul trebuie să verifice, personal sau printr-un terţ, bunul în cel mai scurt timp permis de împrejurări. Nerespectarea acestei cerințe decade cumpărătorul din dreptul de a invoca viciul în condițiile art. 907, completat cu dispoziţiile art. 1125.

Analizînd în ansamblu probele adminsitrate, prin prisma normelor legale enunțate, instanța ajunge la convingerea că acțiunea înaintată de SRL „Geo Cargo” privind rezoluțiunea contractttului de vânzare-cumpărare a semiremorcii nr. 8 din

01.07.2024 și încasarea cheltuielilor de judecată nu poate fi admisă dat fiind faptul că este neprobată.

Or, din materialul probator administrat în cauză, instanța constată că, deși reclamantul invocă existența unor defecțiuni structurale ale semiremorcii, probele nu confirmă, cu gradul de certitudine necesar, că aceste pretinse vicii ar fi existat la momentul transmiterii bunului și că ar fi fost determinate de o neconformitate imputabilă vânzătorului.

Mai mult, instanța reține că utilizarea bunului de către cumpărător pe o perioadă de timp semnificativă, fără notificarea imediată și completă a viciilor în condițiile art. 1125 din Codul civil, afectează temeinicia pretențiilor privind rezoluțiunea contractului.

În același timp, instanța reține că SRL „Geo Cargo" nu a făcut dovada îndeplinirii cumulative a condițiilor legale pentru atragerea răspunderii vânzătorului pentru vicii ascunse, inclusiv sub aspectul caracterului esențial al neconformității care să facă imposibilă utilizarea bunului conform destinației sale.

Prin urmare, simpla invocare a unor defecțiuni tehnice, necoroborată cu probe concludente privind existența viciilor la momentul transferului riscului, nu poate fundamenta sancțiunea extremă a rezoluțiunii contractului, care nici nu este prevăzută în contract. Iar art. 996 din Codul Civil indică că, contractul poate fi modificat sau rezolvit numai în conformitate cu clauzele sale ori prin acordul părţilor, dacă legea nu prevede altfel.

Art. 1084 alin. (1) şi alin. (2) menționează că, un contract nu poate fi rezolvit decît în temeiurile prevăzute de lege sau prin acordul părţilor. Una sau ambele părți își pot rezerva în mod expres prin contract dreptul la rezoluțiune pentru neexecutarea obligațiilor, pentru alte motive sau fără motiv.

Astfel, se conchide că, reclamantul nu a prezenta probe, ce ar dovedi faptul că la momentul procurării bunul avea vicii ascunse. Ultimei i-a fost transmis bunul în stare bună, a folosit bunul mobil conform destinației, fapt ce rezultă din actele anexate. Raportul de constatare nu poate fi reținut de instanță ca probă, deoarece examinarea semiremorcii nu se știe la ce dată a avut loc, despre această acțiune nu a fost înștiințată pîrîta, nu conține date, ce ar indica că la momentul predării-primirii semiremorcii, ultima avea vici ascunse. Din aceste considerente, instanța respinge ca neîntemeiată acțiunea înaintată de S.R.L. "Geo Cargo".

Cît ține de acțiunea, înainată de S.R.L. "Triline Trans" privind încasarea datoriei și dobînzii de întîrziere, cheltuielilor de judecată, instanța examinînd minuțios probele prezentate, ajunge la convingerea că este întemeiaă și urmează a fi admisă din următoarele considerente.

Potrivit alin.(1) art. 992 Cod civil contract este acordul d e voință realizat între două sau mai multe persoane prin care s e stabilesc, se modifică sau se stîng raporturi juridice.

Instanța a constatat că între părți a fost încheiat Contractul de vânzare-cumpărare nr. 8 din 01.07.2024, având ca obiect semiremorca marca KRONE SD, precum și că raporturile juridice dintre părți au caracter contractual și sunt guvernate de prevederile Codului civil privind vânzarea-cumpărarea și executarea obligațiilor.

În aceeași zi, la 01.07.2024 Vînzătorul S.R.L. ”Triline Trans”, prin actul de primire-predare a transmis cumpărătorului S.R.L. ”Geo Crago” semiremorca.

La data de 02.07.2024 a fost emisă factura fiscală nr. AAN0700422 în sumă de 185.235,84 lei, semnată de ambele părți, sumă care reprezintă prețul bunului livrat, cu mențiunea achitării bunului pînă la 31.08.2024.

Deși obligația de predare a bunului a fost executată integral la data de 01.07.2024, fapt confirmat prin actul de predare-primire semnat de părți, pârâtul nu și-a executat obligația corelativă de plată a prețului, invocând dificultăți financiare și tergiversând achitarea datoriei, fapt confirmat de reprezentant în ședința de judecată.

Întrucît Vînzătorul și-a executat obligațiunile contractuale iar Cumpărătorul- nu, instanța , reieșind din normele legale susindicate, ajunge la concluzia că contravaloarea bunului cumpărat/transmis urmează a fi încasată de la Cumpărător, admițînd acest capăt de cerere.

Mai solicită S.R.L. ”Triline Trans” și încasarea dobînzii de întîrziere în sumă de 24534,36 lei, calculată pentru perioada 02.07.2024-17.07.2025 (f.d.13, vol.2).

Conform art.942 din Codul civil, În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale.

(2) Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Din materialele cauzei rezultă că părțile au semnat actul de primire -predare a semiremorcii la 01.07.2024 iar factura fiscală -la data de 2 iulie 2024, dată la care cumpărătorul a înregistrat o datorie certă, lichidă și exigibilă în cuantum de 185.235,84 lei și, este pus în întîrziere de plată.

În temeiul art. 942 din Codul civil, instanța constată că creditorul este îndreptățit la dobândă de întârziere în cazul neexecutării la scadență a obligației pecuniare, aceasta fiind calculată în mod legal de către reclamantul reconvențional pentru perioada indicată și în cuantumul de 24.534,36 lei, nefiind combătută eficient de partea adversă.

Din aceste motive instanța conchide de a admite și acest capăt de cerere.

Mai solicită S.R.L. ”Triline Trans” și încasarea cheltuielilor de judecată, compuse din taxa de timbru, taxa de stat achitate și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 10000 lei.

Conform art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Din dispoziția art. 94 alin.(1) al aceluiași act normativ, rezultă că, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din

pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Astfel, luînd în considerație faptul că cerințele reclamantului au fost admise, instanţa de judecată consideră oportun încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului taxa de timbru achitată în mărime de 200 lei (f.d.3, vol.1) și taxa de stat în sumă de 6845,20 lei, confirmată prin ordinul de plată nr. 181 din 07.08.2025 (f.d.2, vol.2).

Art. 96 alin. (1)-(1^1) Cod de Procedură Civilă indică că, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Din materialele cauzei rezultă că reclamantul și-a angajat un avocat licențiat, căria i-a achitat onorariul 10000 lei, fapt confirmat prin mandatul avocațial, semnat de reclamant și ordinul de plată nr. 136 din 30.10.2025, facture fiscal seria EBD000571533 din 04.12.2025 (f.d.99,100, vol.1).

Ținînd cont de faptul că acțiunea înaintată a fost admisă , cît și volumul de lucru efectuat, instanța conchide că suma solicitată pentru acordarea asistenței juridice este una majorată, încasînd o sumă pe care instanța o consider reală, necesară și rezonabilă de 7000 lei. În rest cerința privind încasarea cu titlu de cheltuieli de asistență juridică a sumei de încă 3000 lei, se respinge ca fiind neîntemeiată.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. art. 94, 96, 236-241 CPC, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea înaintată de S.R.L. ”GEO CARGO” către S.R.L. ” TRILINE TRANS” privind rezoluțiunea contractului de vînzare-cumpărare a semiremorcii nr. 8 din 01.07.2024 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se admite parțial acțiunea reconvențională.

Se încasează de la S.R.L. ”GEO CARGO” (IDNO *****) în beneficiul S.R.L. ” TRILINE TRANS” suma datoriei de 185235, 84 lei, dobînda de întîrziere de 24534,36 lei, taxa de stat achitată de 6845,20 lei, taxa de timbru-200 lei și cheltuielile de asistență juridică- 7000 lei, în total suma de
223815 (două sute douăzeci și trei mii opt sute cincisprezece) lei 40 bani.

În rest, cerința privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică-3000 lei, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei, Nadejda Mazur